

ganske havde overhørt, at jeg kun i Dag har citeret, hvad der blev vedtaget af Højrepartiet paa Delegeretmødet, og udtalt, at det samstemmede med det Standpunkt, som jeg havde indtaget lige over for Sagen. Jeg udtalte udtrykkelig først, hvad mit Standpunkt var, og udtalte derefter, at jeg heri var i en for mig meget glædelig Overensstemmelse med, hvad det samlede Højreparti havde opført paa sit Program. Det kan det ærede Medlem dog ikke kalde, at jeg søger at udøve et Tryk paa den højtærede Regering gennem disse Udtalelser. — Noget anderledes forholder det sig ganske vist med Diskussionen i Gaar, hvor jeg fremhævede den Fordel, det vilde være for Hartkornet at faa en stor Lettelse gennem Fyldestgørelsen af, hvad man fra Højres Side har ønsket, Fiksering af Hartkornskatterne til Kommunen, fremfor at faa en forholdsvis lille Lettelse ved et Afslag i Statsskatterne. — Naar det ærede Medlem gik saa vidt at ville beskyldte mig for, at jeg havde radikale Tendenser ved at bringe Ting frem, som han — jeg tror ikke, jeg hørte fejl — kaldte radikale Omvæltninger i det bestaaende, tror jeg virkelig, at det ærede Medlem fuldstændig har gjort mig Uret. Skulde der være Tale om radikale Omvæltninger i det bestaaende, vilde det jo netop ske ved Vedtagelsen af dette Forslag, ved Vedtagelsen af en helt ny Skat, som man aldrig har kendt før her i Landet. Det er ikke Radikalisme, at man gør Modstand mod den i den Form, hvori den her foreligger. Det ærede Medlems Begreb om hvad der er Radikalisme, maa være et helt andet end mit.

Den Bemærkning, jeg nu vil gøre, vilde jeg sikkert ikke have begæret Ordet for at fremsætte, naar jeg ikke havde ladet mig friste til at tage det ved det ærede Medlems efter min Mening ubegrundede Angreb paa mig, men da jeg nu har Ordet, vil jeg dog ikke tilbageholde den. Det ærede Medlem udtalte sin Forundring over, at man som Motiv for sin Stilling over for det foreliggende Forslag vilde gøre noget saa urimeligt gældende som dette Hensyn til, hvorvidt det forrykker de gamle Bestemmelser om Adgang til at udøve umiddelbar Valgret, og han betegnede det, tror jeg, som Partihensyn. Nej, det er det ikke

i fjerneste Maade, thi jeg mener, at et æret Medlem, som i dette Øjeblik staar nær ved mig (Madsen-Mygdal) kan have fuldstændig Ret i, at fra et Partistandpunkt kunde det være ganske godt at blive fri for de nederste paa Valglisten over de højstbeskattede; fra et Højrepartistandpunkt vilde det være ret fordelagtigt, om de umiddelbare Vælgere med 7—8—9 Tdr. Hartkorn forsvandt og gav Plads for rige Folk, der kun havde Pengesækken som Adkomst. Det er en Bemærkning, som et æret Medlem gjorde, og den sidste ærede Taler gik ud fra den samme Betragtning, men denne Betragtning maa jeg meget bestemt væge mig imod. Dersom det ærede Medlem havde som jeg deltaget i de Forhandlinger, der gik forud for Vedtagelsen af den Grundlov, vi nu leve under, vilde han absolut ikke kunne glemme, at denne Grundlov og den Valgret, som den betinger, jo netop vedtoges af begge Rigsdagens Afdelinger i Modsætning til et Forslag fra den forudgaaende Regering om at begrunde hele Valgretten paa Pengesækken. Dette sidste blev forkastet ved Grundlovsforandringen, og man gik netop til det, vi nu have og have levet under siden, at den særlige Adgang til Valgret hviler alene paa Grundbesiddelse, uden at der spørges om, hvilken Formue der er knyttet til Grundbesiddelsen. Det er det, jeg har beklaget, at man ved at indføre en ny direkte Skat, som man den Gang ingen Anelse havde om eller tænkte sig Muligheden af at skulle komme til, ved at indføre en Indkomstskat bringer dette Pengehensyn med ind, som absolut blev forkastet ved Vedtagelsen af Grundloven. Vil det ærede Medlem kalde det Ultra-konservatisme — for mig gerne, men det er netop fordi jeg ønsker, at man skal kunne opretholde det gamle siden Grundlovens Vedtagelse bestaaende, det er netop derfor, jeg har beklaget, at der skulde ske en Forandring deri, ved at man nu indfører en ny Skat. Og jeg har advaret imod, at man ved at formindske de nuværende Hartkornsskatter svækker Hartkornets Modstand mod Formuens og de store Indtægters Indflydelse. Det har jeg udtrykkelig betegnet som en uundgaaelig Følge. Vil man have en Indkomstskat,